

fast Ansættelse eller ere bestemte til senere at gaa over dertil, bliver saadan Konstitutions- tid at medtage ved Beregningen af Tjenest- tiden. Ligeledes skulle Lærere og Lærer- inder, der have Konstitution i saadanne Em- beder, være berettigede til Tillæg". Og naar man ser hen til selve Lønningsreglementet for Kjøbenhavn af 1ste Juli 1876 § 14, i hvilket Lærernes Pensjonsberettigelse fast- sloges, saa vil det ogsaa ses, at man der er gaaet ud fra, at Konstitutionstiden skulde regnes med til Tjenestetiden, forsaavidt An- sættelse var stet efter det 25de Aar. Men nu er det saaledes i Kjøbenhavns Kommune efter de seneste Oplysninger, at Gjennemsnit- alderen for fast Ansættelse for Læreres Vedkommende er omtrent 33 Aar og for Lærerinders Vedkommende 36 Aar, saa at der altsaa forsaavidt ikke vil være nogen Tvivl om, at ved Pensjonsberegningen er Konstitutionstiden dragen med ind og natur- lig maatte drages ind med under Beregnin- gen af eventuelt Lønningsstilfud. I Be- tragning af disse formentlig noget afvigende Synspunkter, som altsaa kunne gjøres gjæl- dende, fra, hvad Skoledirektionen i sin Ind- beregning har staaet fast, tillader jeg mig at spørge den høitærede Minister, om han ikke kunde finde sig foranlediget til at tage denne Sag op til fornøyet Behandling og eventuelt ved 3die Behandling vende tilbage til det Standpunkt, som i Fjor blev indtaget lige overfor dette Andragende, til den Enighed, som der den Gang var imellem Udvalget og den høitærede Minister, og som varsklede disse kjøbenhavnske Lærere den Fremtid, de ønskede sig.

Ministeren for Kirke- og Under- visningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal her til bemærke: Det kunde jo nok være, at den Enighed, som ganske vist i Fjor var til Stede mellem Ministeren og Udvalget om at tage denne Sag op og, naar man efter Over- veielse kom til det Resultat, at Billighed kunde tale derfor, da at søge bevilget ogsaa til de kjøbenhavnske Lærere et Statstilfud, at denne Enighed — siger jeg — maaské noget berode paa, at man ikke ganske var paa det Nene med, at Grundlaget for Løn- ningerne i Kjøbenhavn og hele det øvrige Land er saa grundforskjelligt; thi i hele det øvrige Land ere Lønningerne i det Væsentlige fastsat ved Lov eller i alt Fald gennem Statsautoriteterne, men det er ikke Tilfældet her i Kjøbenhavn. Her er Fasthættelsen af Lønningerne en Kommunal Sag. Det gjør en saa stor Forskjel, at jeg — uden at ville stige, at jeg ikke med Glæde skulde tage Spørgs- maalet op til fornøyet Overveielse — rigtig-

nok nu allerede paa Forhaand ikke ret ser, at man skulde kunne komme ud over denne Bæmskeligbed; ligesom jeg heller ikke ser, at det i Længden vil være til stor Glæde for de kjøbenhavnske Lærere, om der nu blev bevilget dem et Statstilfud, især naar det stete mod Kommunens Indstilling og Ønske. Thi Følgen vil jo være den sandsynlige og naturlige, at det vil være saa meget længere, inden Kommunen finder sig foranlediget til at høre Lønningerne. Hvad nu det angaar at skulle tage Sagen op paany allerede i Aar, vil jeg sige, at et Aar, hvor der konsekvent nægtes paa Finantsloven enhver, jeg kan sige, nok saa ringe Lønningsforbedring, være sig til Statens Embeds- eller dens Bestillings- mænd, ser jeg mig ikke foranlediget til at tage Sagen op. At tage Sagen op til fornøyet Overveielse for et kommende Aar er en anden Sag. Det skal jeg gjøre, og det med Glæde, naar jeg kan komme paa det Nene med, om det er muligt at komme de kjøben- havnske Lærere til Hjælp paa en fornuftig Maade, jeg tvivler derom. Men i Aar, saa- ledes som Stillingen er og med den ubetingede Uvillie, som der er hos det høie Thing til at bevilge en hvilken som helst Løn- ningsforbedring, ser jeg mig ganske vist ikke foranlediget til at tage Sagen op.

Frier: Jeg skal talke den høitærede Minister for den Velvillie lige overfor Sa- gen, som lygte ud af hans Betragtninger, og kun gjøre opmærksom paa, at det Moment, der fremdroges som et af Motiverne til i Aar at stille sig anderledes end i Fjor, nemlig dette, at Lønningsforholdene her i Kjøbenhavn hvilede paa en anden Basis end i det øvrige Land, dog i Virkeligheden ikke er noget nyt Moment, men er et Moment, der fuldt saa vel forelaa i Fjor, og trods hvilket man dog mente at kunne komme til Enighed om en Ordning af denne Sag. Jeg skal ikke gaa videre i Omtale af denne Sag, men haaber, at den ad Nare maatte blive taget op.

Ordføreren (Holstein): Den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Med- lem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Schar- ling) har i sin Betænkning udtalt, at det ikke var rigtigt paa Theatrets Budget at virke for et Overstod, han har modsat sig den Betragtning, jeg her har gjort gjældende, og der gif en lignende Betragtning gennem det, han sagde i Dag. Skjøndt han i og for sig indrømmede, at man skulde have Balance paa Theatrets Budget, saa mente han dog, at man ikke burde gaa saa vidt som foreslaact, da man derigennem søgte at tilstræbe Mere